

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετήσια διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
ἡμιετήσια » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησίαι . . . δραχ. 14.
ἡμιετήσια » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρίᾳ ἐτη-
σίαι φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τῶν
στίχων Δρ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκτοὶ εὖ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναι τινος
ρηνόματι ἢ ἡγεμονίας.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χων λεπτ. 40.

Ἀδελφοὶ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθήκον τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
τεῖς αὐτοὺς ἢ θεωρεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδὴ πάση κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι.
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Στερεότυπον.

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς νὰ διατά-
ξωσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξῆς συνδρομῶν, ἃς τινες
ὀφείλουσιν ἡμῖν τὰ παρ' αὐτῶν διευθυνόμενα ὑ-
πουργεῖα, καὶ ὧν ἀδικαιολογήτως ἡρνήθησαν τὴν
πληρωμὴν οἱ προκατόχοι Ὑπουργοί.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὰ ἔτη
1871, 1872 καὶ 1874 Δραχ. 40.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν
διὰ τὰ ἔτη 1871, 1872, 1873 καὶ
1874 » 64.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
διὰ τὰ ἔτη 1871, 1872 καὶ 1873 » 40.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης
διὰ τὰ ἔτη 1871, 1872 καὶ 1873 » 40.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
διὰ τὸ ἔτος 1874 » 14.

Τὸ ὅλον Δραχ. 198.

Διπλᾶς καὶ τριπλᾶς ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν
ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων μας ἐπέμψαμεν κατὰ καιροὺς
εἰς ἕκαστον τῶν Ὑπουργείων τούτων τὴν πληρω-
μὴν τῶν ὁποίων πειθόμεθα ὅτι θὰ διατάξωσιν οἱ νῦν
Ὑπουργοί.

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ μέλλοντας ὑποψηφίους.

Μετ' ἐθνικῆς ἱκανοποιήσεως βλέποντες ὅτι ὁ τύ-
πος ἐν Ἑλλάδι ἐξακολουθεῖ καὶ συμπληροῖ, ὅσον
ἐνδέχεται, τὴν παρά σύμπαντος τοῦ ἔθνους μετ'
ἐκφραστικῆς ἐπιδοκιμασίας ἀπόδεκτον γενομένην
σ τὴ λ ί τ ε υ σ ι ν τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, ὅτινες
ἀπὸ τῆς 19ης Μαρτίου ε. ε. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπι-
βούλως παρῴδησαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὰς ἐργα-
σίας καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς βουλῆς καὶ παρεβίασαν
οὐτως ἐξέτατον ὅρον τοῦ θεμελίου τῆς πολιτείας
νόμου, ὑπολαμβάνοντες ἐγκλίρον νὰ ἐπαναλάβωμεν
κα νῦν, προκειμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὸν
κατὰ τῶν σ τ η λ ί τ ω ν ἐθνικὸν ἀφορισμὸν, ἀνα-
καλοῦντες καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν τιμωρὴν κρίσιν τοῦ ἔθνους
τὰ δόγματα αὐτῶν, ἅτινα ἱκανῶς ἀναμνησκούσι
τὰ ἔργα τῶν καὶ τὴν λυπηρὰν ἀλλὰ καὶ κινδυνώδη
θεσιν εἰς τὴν περιήγαγον τὴν πολιτείαν καὶ πατρίδα.
Τὸ ἔθνος βεβαίως οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δυνάμει
διακρινόμενους σ τ η λ ί τ ας θὰ ἀποδοκιμάσῃ ἐ-
παξίως ἐαυτοῦ διὰ πραγμάτων νὰ τὰς προσεχῆς
ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ πρὸς πολιτευομένους τινὰς τυ-
χόν, ὅτινες, ἐξ ἀπροεξίας ἢ ὀλιγωρίας πρὸς τὴν
κοινὴν γνώμην καὶ τὸ ἀληθές ἐθνικὸν συμφέρον, ἡ-
βηλὸν ἐλθὼν εἰς πολιτικὴν συνάφειαν πρὸς αὐτοὺς,
πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἢ ἐπ' αὐτῶν θὰ καταδείξῃ εὖ-
παρηρησιάζοντες τὸ προσήκον.

Αἱ προπαρασκευαὶ καὶ οἱ συνδυασμοί.

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.]

Δ'.) Ἐπειδὴ ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἀτυχῶς
ἄνθρωποι, ἐλληνικὴν μὲν καταγωγὴν καὶ ἐλ-
ληνικά ὀνόματα φέροντες, λησμονήσαντες δὲ ἐν
μῇ στιγμῇ καὶ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρεώ-
σεις καὶ τὸν πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τοὺς κειμένους νό-
μους σεβασμὸν, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τοσοῦτον
παρεθρασύνθησαν, ὥστε οὐ μόνον ἠθέλησαν νὰ ἐ-
πιβάλλωσι τὴν ἐαυτῶν θέλησιν καὶ αὐθαίρεσίαν εἰς
τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποστερήσωσιν
αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλέγχειν τὰς πράξεις
αὐτῶν, εἰς ταντοῦτον ὀλιγαρχίαν τὸ καθεστὼς πο-
λίτευμα νὰ μετατρέψωσι τολμήσαντες, διὰ τοῦτο
εἶναι ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἵνα πᾶς ὁ εἰς τὸν προ-
σεχῇ βουλευτικὸν ἀγῶνα μέλλων ν' ἀποδυθῇ, δια-
κρίψῃ καὶ διαβεβαιώσῃ τοὺς ἐκλογεῖς του, ὅτι κύ-
ριον καὶ πρῶτιστον μέλημα τῶν βουλευτικῶν αὐ-
τοῦ καθήκοντον ἔσται, ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ καὶ
τιμωρὰ πάντων ἐκείνων, ὅσοι εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐρ-
μέως συνετέλεσαν καὶ συνέπραξαν νὰ ὑβρισθῶσιν
οἱ καθεστῶτες νόμοι καὶ νὰ ῥυπανθῶσιν αἱ ἐλευθε-
ρίαι ἡμῶν διὰ τῆς λόγῃς, διὰ τῆς βίας καὶ διὰ
τῶν ἀσέμνων καὶ ἀθέσμων ἐκείνων ἐπεμβάσεων.
Ἐὰν τὸ ἔθνος ἅπαν ὡς ἄνθρωπος εἰς ἐξηγέρθη
μόλις πρὸ μικροῦ κατὰ τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων ὑβρι-
στῶν τῆς Πατρίδος, μόνον ὅπως ἀποσείσῃ τοῦ τρα-
χύλου αὐτοῦ τὸν βαρὺν ἐφιάλτην, τὸν τολμήσαντα
νὰ μεταβάλλῃ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἡμῶν
εἰς ὀλιγαρχίαν, εὐθὺς δ' ἔπειτα, τούτου καταπε-
σόντος, θεωρῇ ὅτι ἐξέτελεσε τὸ ἐπιβεβλημένον αὐ-
τῷ ὑπὸ τῆς αὐτονομίας του καθήκον, καὶ οὐδὲν
πλέον ἔχει μετέπειτα νὰ ἐπιτελέσῃ, ἀνάγκη νὰ δι-
δαχθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ ὅτι οὐδὲν διεπράξατο, καὶ
ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἡ Πατρίς διακυμαίνεται κακοδαίμο-
νία. Ἐὰν δὲ τὸ ἔθνος ἡνωρῶθῃ ἐπὶ μόνῳ τῷ
σκοπῷ τοῦ ἀνσκηθῆαι τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος δε-
δομένα αὐτῷ δικαιώματα, τῆς κυριαρχίας καὶ αὐ-
τοδιοικήσεως, τότε οφείλει νὰ γινώσκῃ ὅτι, τι μὲν
ἐπραξε μέχρι τοῦδε ἦτο τὸ νὰ ἐκδηλώτῃ ὅτι ἀπο-
δοκιμάζει τοὺς ἐκτρόπους καὶ ἀντεθνικῶς ἐπιβου-
λευμένους τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ, ὅτι δὲ μέλλει νὰ
πράξῃ εἶναι τὸ νὰ καταδικάσῃ καὶ τιμωρήσῃ παρα-
δειγματικῶς τοὺς συνομόσποντος καὶ ἐπιχειροῦσαν-
τας τὴν κατάλυσιν τῶν ἐλευθεριῶν του. Ἐπειδὴ
δὲ τοιαύτη εἶναι ἡ πάνδημος ἐπιθυμία τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἔθνους, καὶ τοιαύτην τινὰ ἀποστολὴν ἔχει ἐν
τῇ προσεχῇ βουλευτικῇ συνόδῳ ἢ ἐν τῷ βουλευ-
τηρίῳ εἰσοδος παντὸς βουλευτοῦ, ἀνάγκη νὰ προ-
υπάρξῃ μία ἀλληλεγγύη περὶ τούτου μεταξὺ ἀντι-
προσωπῶν καὶ ἐκλογέων ἐκάστης Ἑπαρχίας, κα-
θόσον ἄλλως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς δι' ὃν τὸ ἔθ-
νος προέβη εἰς μίαν ἡλικὴν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν
ἀνατροπέων τοῦ καθεστῶτος, καὶ ἐκείνος δι' ὃν τὸ
μὲν δημόσιον ὑποβάλλεται εἰς μίαν οὐσιώδη δαπά-
νην διὰ τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὁ δὲ λαὸς
τῆς Ἑλλάδος εἰς ἓνα γενικὸν καὶ ταραχώδη ἐκλο-
γικὸν ἀγῶνα. Αἱ προκειμενὰ βουλευτικὰ ἐκλογαί,
ἐὰν συνετελεσθῶσιν, ὅπως παρὰ πάντων πιστεύεται
καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως διακηρύσσεται, ὡς

οἶόν τε νομίμως καὶ ἀπαρabiάστως, ἐγκαινίζουσιν
εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν ἡμῖν μίαν ἀρχὴν ἀρίστην, τῆς
μὴ ἐπεμβάσεως δηλονότι τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἐ-
λευθέραν ἐνάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων
τοῦ ἔθνους, ἥτις μέλλει νὰ καταστῇ ἐπίζηλον ἀ-
μίλλης καὶ μιμήσεως ὑπόδειγμα ταῖς διαδεχμέ-
ναις αὐτὴν Κυβερνήσεσι, μέλλει δὲ ν' ἀποτελεῖσθαι
τὰς συνταγματικὰς ἡμῶν ἐλευθερίας πάσης παρα-
νόμου καὶ ἀθέσμου ἐφόδου καὶ ἐπιθέσεως παρ' οἱ-
ουδὴποτε, νὰ καταστήτῃ τοὺς νόμους σεβαστοὺς,
καὶ ὡς εἶναι ἐπόμενον τοὺς μόνους κυρίου καὶ τοὺς
μόνους ἀρχοντας ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Αἱ
προκειμενὰ βουλευτικὰ ἐκλογαί, ἐὰν περαιωθῶσι
πανταχοῦ μετ' εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς
κειμένους νόμους, μέλλουσι νὰ ἐπιβάλλωσι τέρμα
εἰς τὰς παρανομίας καὶ τὸ αὐθαίρετον τῶν κρα-
τούντων, ψηφίζομένων καὶ ἐπιβαλλομένων ποινῶν
κατὰ τε τῶν παρανομησάντων καὶ τῶν μελλόντων
ὁμοίας παρανομίας νὰ πράξωσιν. Αἱ προκειμενὰ
ἐκλογαί, ἐὰν ἔχωσι φρόνησιν καὶ δημοφροσύνην αὐ-
τοὶ οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγοί, καὶ ἐὰν ἀλη-
θῶς κηδυνται τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος καὶ
τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀξίας καὶ ὑπολήψεως, μέλλουσι νὰ
ἀπαλλάξωσι τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς πολιτευομένους
τοῦ σμήνους ἐκείνου τῶν ἀέργων θεσιθρῶν, κανο-
νιζομένων τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τῶν
ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀσχολο-
υμένων οὕτως, ὥστε ἀποκλειομένης τῆς θύρας
πρὸς εἴσοδον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παντὶ ἀνικάνῳ, καὶ
ἐξασφαλιζομένης τῆς τύχης τῶν ἱκανῶν καὶ εὐδο-
κίμως ὑπηρετούντων, νὰ καταπαύσῃ πᾶτα μὲν ἐκ
μέρους τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κομματαρχῶν προ-
σωπικῇ ζήλωσι καὶ πίεσις πρὸς τοὺς βουλευτάς
καὶ ἀντιπροσώπους αὐτῶν, πᾶτα δὲ πάλιν ἐκ μέ-
ρους τῶν βουλευτῶν ἀσύγγνωστος ἀναλλαγὴ με-
τὰ τῶν Ὑπουργῶν, ὧν ἕνεκα οὔτε Κυβερνήσεις δύ-
ναται νὰ παρῶσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ βιώτῃ ὅσοι χρό-
νοι ἀπαιτεῖ ἡ τῶν κοινῶν τακτοποίησις καὶ ἡ πρὸς
τὴν πρόσοδον κίνησις τοῦ ἔθνους, οὔτε βουλὴ νὰ
διανύσῃ ὁλόκληρον τὸν ταταγμένον αὐτῇ ὑπὸ τοῦ
νόμου χρόνον. Ἐὰν τὸ ἔθνος σύνοιδεν ὅτι ἐπέ-
στη ὁ χρόνος καθ' ὃν πάντα ταῦτα ἀπόνως καὶ
ἀθροῦθως μέλλουσι νὰ πραγματωθῶσιν, ἃς ἀπο-
στρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ παντὸς ἀντιπρο-
σώπου, ὅστις δὲν διακινεῖται καὶ δὲν ὑπάγεται ὅτι
ὑπο τοιούτων ἐθνοφελῶν αἰσθημάτων ἐμφορεῖται
καὶ τοιούτων εὐεργετικῶν διὰ τὴν Πατρίδα νομο-
θετημάτων τὴν πρότασιν καὶ ἐπιφέρεισιν μέλλει νὰ
ὑποστηρίξῃ.
(ἀκολουθεῖ.)

Οἱ στηλῖται ἀναθαρρήσαντες !

Ἀφοῦ κατερρύπαναν καὶ ἐαυτοὺς καὶ ὅ,τι παρ'
Ἑλλῆσι τίμιον καὶ σεβαστὸν οἱ στηλῖται, ἀφοῦ καὶ
τὴν Βασιλείαν καὶ τὸ ἔθνος ὥλησαν μέχρι χειλούς
ὀλεθρίου βράθρου, ἀφοῦ κατάρθρωσαν νὰ διαιρέσωσι
τὸ ἔθνος εἰς Βασιλικὸν καὶ ἀντιβασιλικόν, δὲν ἔσω-
σαν δὲ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τοὺς ἐθνοκτόνους αὐ-
τῶν σκοποὺς διὰ τε τὴν πρόνοιαν τοῦ λαοφιλοῦς
ἡμῶν Ἡγεμόνος καὶ τὴν βαρεῖαν καταδίκην εἰς τὴν

σύμπαν τὸ ἔθνος κατεδίκασεν αὐτοὺς, ἥδη, ὅτε περιτριβεύοντες τὴν λεοντήν, κατέστησαν τὸ ἀντικείμενον τοῦ μίσους καὶ τῶν χλευασμῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπέισθησαν ὅτι ὄχλητο διὰ παντός τὸ τε σύστημα τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ τῆς φαντοκρατίας ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, μὴ εὐρίσκοντες θέσιν ἐν ᾗ νὰ πηξῶσι τὰ σκηνώματα αὐτῶν, μηδὲ λόγους δι' ὧν ν' ἀποκρούσῃ τὴν δικαίως ἐξεγερμένην κατ' αὐτῶν Ἑθνικὴν ὀργήν, ἀποπειρῶνται νὰ ὀχυρωθῶσιν ὅπωςθεν εὐλογητοφάνους προμαχῶνας, ὃν παρέχονται αὐτοῖς αἱ ἀλλεπάλληλοι ψευδολογίαι τῆς Γερμανικῆς δημοσιογραφίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις, διαδίδουσι οἱ φιλελευθέροι στήληται, ἡ ἀντιπολίτευσις σκέπτεται νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ παραιτηθῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἵνα ἀνιδρύσῃ ἐπεὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι τὴν δημοκρατίαν, ὃ δὲ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶναι ἐτοιμὸς εὐθὺς νὰ καταθέσῃ τὰ βασιλικά σκήπτρα. Ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι αὕτη δὲν σκοπεῖ νὰ κυβερνήσῃ σύμφωνα πρὸς τὰ συμφέροντα τῷ ἔθνει καὶ τῇ βασιλείᾳ. Προσέξτε λοιπὸν μὴ γίνητε αἰτίαι τηλικούτου κακοῦ διὰ τὴν Πατρίδα, ἀποστέλλοντες εἰς τὸ βουλευτήριον βουλευτὰς ἀντιβασιλικούς! Ἡ ἐπίβουλος αὕτη καὶ δολία ἐπίνοια, ἀπόρροια οὖσα τῆς μικροραδιοῦργου καὶ ταπεινῆς τῶν στηλιτῶν ψυχῆς, καὶ τροφὴν εὐπρόσδεκτον ἐχρῶσα ἐν τῷ παρόντι τοῦλάχιστον τὰ περὶ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ληρήματα τῶν Γερμανῶν δημοσιογράφων, οὗ τὴν τυχεύσαν ἐμποεῖ αἰσθησὶν εἰς τὰ φιλοβασιλικά αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διὰ δὲ τοῦτο ὡς προστάται καὶ προασπισταὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλείας ἐμφανίζονται σήμερον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς αὐτοὶ οἱ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἔθνους, αὐτοὶ οἱ ἀσεβεῖς ὕβρισται τῆς Πατρίδος καὶ τῶν νόμων, τολμῶσι νὰ ἐγείρῃσι καὶ ἀντιποιήσῃσι κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, ἀξιοῦντες νὰ περιβληθῶσι καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν τῶν καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκεῖ, ὁποῦθεν συριγμῶ πολλῷ καὶ πατάγῳ ἀπεδίωξεν αὐτοὺς τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἐάν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον μικρὰν συνείδησιν τῆς ἐκείνων ἀξίας, ἤθελον ἐντραπῇ νὰ διαδίδωσι τὰ τοιαῦτα, συλλογίζόμενοι ὅτι αὐτοὶ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς τῶν εἰς τὴν διάπραξιν παντός, ὅτι δύναται νὰ ὀνομασθῇ φαῦλον καὶ ἀνθελληνικὸν ἐπὶ ἡγήσαν τὴν ὀλεθρίαν ἐκείνην μετὰ βραδύτητας καὶ ἔθνους διάστασιν, ὡς ἐξαναγκάζοντες τὸν μὲν Βασιλέα νὰ προσυπογράφηται καὶ προσεπικυρῶν τὰ ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῶν κρυβδὴν καὶ ἐν παρασυνοχῇ γοῖς ψηφισθέντα νομοσχέδια, καὶ ὡς ἀποπειρώμενοι νὰ ἐπιρρίψωσι τὰς ἰδίας εὐθύναις ἐπὶ τὸν ἀνεύθυνον. Ἐπομένως οὗτοι καὶ μόνοι ἠδύναντο καὶ δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ἀντιβασιλικοί, οὗτοι καὶ μόνοι εἰσὶν οἱ καταχθονιώτατοι ἐχθροὶ τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ τούτων ἐξαχρείωσις καὶ ἀσέβεια εἶναι ἡ μόνη αἰτία ἡ περιαγαγούσα τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ νὰ ἐκδηλώσῃ ὅτι προτίθεται νὰ ἀποστή τοῦ βασιλεύειν, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ τοὺς ἀνωτάτους λειτουργοὺς τοῦ ἔθνους, αὐτοὺς τοὺς συμβούλους τοῦ στέμματος ἀσεβήματα καταπατοῦντας τοὺς νόμους, καὶ αὐθαδέστατα κυβερνῶντας τὸν συνταγματικὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποσπᾶσωμεν τὸ εὐπρεπὲς τοῦτο προσωπεῖον ἀπὸ τῶν χαλκοχρῶν ὄψεων τῶν ἀναιδῶν τούτων ἀνθρώπων, σπεύδωμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι αὐθεντικαὶ καὶ ἐπίσημοι διαφύσεις ἐγένοντο ἐν Γερμανίᾳ τῶν περὶ προσεχούς παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ψευδολογιῶν τῶν προειρημένων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, καὶ ὅτι αἱ ψευδολογίαι αὗται κυρίαν πηγὴν ἔσχον ἀείποτε ὑπαγορεύσεις στήληται Ἑλλήνων, σκοποῦντων διὰ τούτων νὰ προσελκύσωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ αὐτὴς τὰς ψήφους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὰ φιλοβασιλικά αἰσθήματα τοῦ ὁποίου εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὰ, καὶ ἐφ' ὧν ἐρείδόμενοι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τόσον ὑπερφιάλως κατεφρόνουν τοῦ δημοσίου ἐν Ἑλλάδι φρονήματος, ὅτε δὲ γινώσκοντες ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χάριν τοῦ Βασιλέως του καὶ ὅπως μὴ λυπήσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὑπεράνθρωπον ἐδειξεν ἐπ' ἐσχάτων ὑπομονήν, διαλογιζόμενος, ὕβριζόμενος καὶ σπαθιζόμενος ὑπὸ τῆς αὐθάδους ἐξουσίας τῶν στηλιτῶν. Ὁ ἀπᾶντες δὲ τοῦ ὅτι ὁ βα-

σιλεὺς ἡμῶν ἀνεκτήσατο τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλλήνων φέρεται τὸ ὅτι συνήρουν ἵνα περιφρονηθῶσιν ἅπαντες οἱ νόμοι οἱ ὑπὸ τῶν ἀνόμων ἀνόμως ψηφισθέντες ἀπὸ τῆς 30 Νοεμβρίου π. ε. καὶ ἐντεῦθεν. Αὕτη δὲ καὶ μόνη ἡ βασιλικὴ καὶ ἐθνοφιλικὴ αὐτοῦ πράξις ἐπανήγαγε τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὰ πνεύματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὁ Ἑλλην λαὸς ἐπιφυλάσσει ἐντονότερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως του αἰσθηματά του, εὐθὺς ὡς ἴδῃ τοὺς ὕβριστὰς τούτους τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐλευθερίων μας δίκας διδόντας τῶν ἰδίων ἀνομιμάτων καὶ τασσομένων εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἥτις ἀρμόζει τοῖς προδόταις τῆς Πατρίδος καὶ τοῖς συννομύουσι πρὸς κατάλυσιν τῶν καθεστώτων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν, ὅςτις στήληται, περὶ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, διότι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θέλει βασιλεύῃ τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐπιθυμᾷ νὰ βασιλεύῃ αὐτῶν, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ὑμῶν καὶ περὶ τῶν πράξεων ὑμῶν. Ναί, δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὡς ὑπόδικοι θὰ προσαχθῆτε ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ θὰ δώσητε λόγον τῶν πράξεων ὑμῶν, ἐάν τε ἐκλεχθῇτε βουλευταὶ παρὰ τῶν ἀφιλοτίμως καὶ ἀναίσθητως πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐλευθερίας ἐχόντων συμπολιτῶν σας, ἐάν τε μή. Οὕτω δὲ φερόμενοι καὶ ἀκάνθας καὶ τριβάλους ἐνσπεύροντες μετὰ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦτο ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ μείνῃ ἀβασιλευτον, ἐάν ἡ στηλιτικότης ὑμῶν δὲν ἀξιώσῃ νὰ περιβληθῇ αὐτὴς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα, καὶ σῶσῃ δὴθεν τὴν βασιλείαν (ἡ οὐδὲν ἄλλο πράττετε ἢ νὰ σκληρύνητε τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους καὶ ὀλεθριώτεραν νὰ παρασκευάζητε τὴν κατὰ τῶν κεφαλῶν σας ἐτοιμαζομένην νὰ καταρραγῇ Ἑθνικὴν ὀργήν.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ ΚΑΤ' ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ, ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΗΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ

ΔΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ,

ΤΗΝ 11 ΜΑΪΟΥ 1875.

ΠΡΟ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΚΚΙΝΟΥ,

Καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Δὲν εὐκρίνεται ὅμως τὸ ἔθνος νομοθετῶν μόνον τὰ περὶ γλώσσας καὶ ἀναμορφώμενος αὐτὴν εἰς ἐπὶ ἑκαστον πνευματικὸν κάλλος, ἀλλ' ἐξυπνίσθητε συγχρόνως καὶ τὸ συμπέρον τοῦ ἐν γένει εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν ἀμικτυρίαν τοῦ ὁποίου ἐδωρηθῆσεν νεώτερον μὲν, ἀλλ' οὐκ ἥττον εὐγενὲς μέλος, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὡς ἀξιομάχον παραστάτην εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος ἱεροὺς ἀγῶνας. Ἔστω δὲ ἡμῖν ὡς μικρὺν τοῦ λόγου ἡ σπουδὴ, ἡν καταβάλλουσιν ἀπὸ τινος οἱ ἀσπῆρες τῆς Ἑσπερίας, ἰδίως ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλίᾳ, εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἰδίαν τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώττης. Ὁ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων σύλλογος, ὅστις συστάθει πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν Παρίσι, παρέσχε μέχρι τοῦδε περιφανῆ δείγματα τῶν σφῶν αὐτοῦ πόνων, ὁρᾶται εἰς τὸν φιλελληνισμὸν τῶν Γάλλων ἐξ ἑνός, ἀλλὰ καὶ συνάμα εἰς τὴν περιωπὴν, εἰς ἣν ἀνεβίβασαν τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τὰ μεγάλα τοῦ Κοραῖ ἔργα.

Ἐπαξίως δὲ ἐτίματο προσέτι ὁ ἀείμνηστος ὑπὸ τῶν κρατίστων τῆς Κιρκίας φιλολόγων διὰ τὰς σοφὰς ἐκδόσεις τῶν Ἑλλήνων συγγραμμάτων, διὰ τὴν κριτικὴν ἐπιστάσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διόρθωσιν τοῦ κειμένου αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀρίστας αὐτοῦ σημειώσεις, δι' ὧν ἐπλούτισε τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ὡς καὶ διὰ τὴν οὐκ αἰσθητικὴν ἀκριβείαν περὶ τὸ γράφειν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Μένουμεν ἐν τῶν νεαρῶν τῆς ἡμῶν ἡλικίας χρόνων, ὅτε ἐπαινεύομεν ἐν Γερμανίᾳ, τῶν ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀνδρῶν, οἷοι Γοδφρείδος ὁ Ἑρμαννός καὶ Ἑρρίκος ὁ Σχάίφερς, ἀπαντωμένων ἐπαίνων τοῦ Ἑλλήνου φιλόλογου διὰ τὴν παλυνθείαν τῶν γνώσεων, ὅσον καὶ διὰ τὸ ὅζον καὶ ἀσφαλὲς τῆς κρίσεως. Ἦκουσα δὲ καὶ τῶν μεγάλων τῆς ἀρχαιομαθείας φωστήρων Φρειδερίκου τοῦ Κρεῦτςερ καὶ Ὀδορφεΐδου τοῦ Μυλλέρου ἀποθαυμαζόντων τὸν ἄνδρα ἐπὶ τῇ εὐρύτῃ τῆς παιδείας καὶ ἐπὶ τῇ κριτικῇ αὐτοῦ μεγαλοφυίᾳ.

Ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ὁ ὅριζος δὲν περιορίσθη εἰς ταῦτα μόνον τῶν πράξεων τὰ κεφάλαια. Τρέφον ἀσπετον τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔρωτα ἐκάλει μὲ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ τῶν Γάλλων ἀπόστασιν διὰ τοῦ πολέμου τοῦ σαρδηνιακοῦ καὶ διὰ τοῦ ἐγερτηρίου αὐτοῦ ἔργου, τὸν ἀρχαῖον ἐν τῶν στήλων

αὐτοῖς συμπατριώται.

ἀδούλη νῆματα ὡς πότμος κτλ.

τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς ἀπόστασιν τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας. Ἀλλ' ἐπισημῶν, ἅμα ἔλαβεν αἰσθησὶν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἐτρέπη ἐπὶ τὴν διὰ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας παρασκευὴν καὶ κατάρτησιν τοῦ ἔθνους εἰς χρονιότεραν μὲν ἀλλ' ἀσφαλεστέραν καὶ τελειότεραν ἀνάπτυξιν τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀνεξαρτησίας. Ἐπελθούσης δὲ τῆς ἐπαναστάσεως, εἰ καὶ προώρως κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, οὐδὲ στιγμὴν ἐπαύσατο γράφων, λέγων καὶ πράττων τὰ βέλτιστα τῇ πατρίδι, ἐξάγων τὰ κακορρώματα τῶν κατὰ τοῦ τυράννου κατὰ ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν στρατευομένων καὶ κηρύσσων αὐτὰ ὡς ἐφ' ἡμέτερα πρὸς τὰ εὐκλεῆ τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας τρόπια. Ἐθλίβετο δίκαιως ἡ φιλόπολις αὐτοῦ ψυχὴ διὰ τὴν ἐκ τῆς χορείας τῶν πολιτικῶν ἡμῶν λειψανδρίαν ἀνδρῶν, διεικνομένων ἐπὶ πολιτικῇ παιδείᾳ καὶ ἐπὶ γενναίᾳ κυβερνητικῇ πείρᾳ. Ἐν τῷ γένει πείρᾳ (γράφει ἐν τῇ αὐτογραφίᾳ αὐτοῦ) καὶ κυβερνητικῇ σπουδισμένους με παιδείαν, καὶ ἤθελε τοὺς εἶχε ἐξάπαντας, ἐν ᾗ ἐπαναστάσει συνέβαινε τριάκοντα χρόνους ἀργότερα, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐπαναστάσιν νὰ κέρη με πλείοτερον πρὸς νουίαν καὶ εἰς τοὺς ἀλλογενεῖς νὰ ἐμπνεύσῃ τόσον σέβας, ὥστε ν' ἀποφύγῃ ὅσα ἐπαθε κακὰ ἀπὸ τὴν ἀντίχριστον ἀνυγίαν συμμάχων.

Ἄν τις μελετήσῃ τὴν ἑνναίαν τῶν φαινομένων τῆς τελευταίας ἡμῶν πολιτικῆς δοκιμασίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος ἠρίστευσε διὰ τῆς συνέσεως ἅμα καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς, θέλει βεβαίως δικαιοῦσι τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ διδασκάλου, ἀποδίδων τὴν τοσαύτην τοῦ δημοσίου φρονήματος προκλήσιν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς παιδείας ἀνάπτυξιν καὶ ὠφέλειαν.

Ὁ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν ἔρως ἀπετέλει κρατερὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ αἰσθηματὸν ὡς τελειότεραν δὲ τῆς ἐλευθερίας ἐκδήλωσιν ἐνόμιζε τὴν ἀντιπροσωπικὴν δημοκρατίαν. Ἡ κοινοτικὴ τῆς Χίου διοίκησις, ἡν ὀφίσταντο ὡς λειτουργίαν ὑπὲρ τοῦ κοινῶν τῶν πολιτῶν συμφέροντος τῆς πατρίδος αὐτοῦ οἱ πρόκριτοι, τὸ θέαμα τῆς σώφρονος ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐννομῆς τάξεως, ὅπερ ἐξετύλισσε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν μακρὰν ἐν Ἀμστελδάμ διαμονὴν τοῦ ἡ κανονικῆς λειτουργίας τῶν θεσμῶν τῆς δημοκρατουμένης τότε Ολλανδίας, καὶ τὸ σπινθὴρ τῶν Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς παράδειγμα ἐξέθεσαν ἐν αὐτῷ τὸν ὑπὲρ τούτου τοῦ εἶδους τοῦ πολιτεύματος ζῆλον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶχε προκαταληφθῇ θεωρητικῶς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐνθουσιαστικῆς μελέτης τῶν ἀθανάτων συγγραμμάτων τῶν προγόνων. Συνέβαινε δὲ ἴσως καὶ ἡ ἀνεκλήρυξίς πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῆς συνταγματικῆς βασιλείας συμπεριλαμβανόμενης τῆς παλινωρύτου τῶν Βουρβόνων μοναρχίας, ἵνα καταστήσῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ δύσπιστον πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος τούτου ἔργα. Ἄν ἐξ ἑν Ἀγγλίας, ἡ δὲ ὁ βίος αὐτοῦ παρετεινέτο ἵνα ἐπιδῇ τὴν κανονικὴν τοῦ εἶδους τούτου τῆς κυβερνήσεως λειτουργίαν ἐν Βελγίῳ ὑπὸ τὸν συνετὸν καὶ φιλόπατριον βασιλέα Λεοπόλδον, ἤθελεν ἴσως περιορίσει τὸν ἀποκλειστικὸν ὑπὲρ τῆς ἀντιπροσωπικῆς δημοκρατικῆς δογματισμὸν του! Ποτὲ ὅμως δὲν ἠγάπησε τὴν ἀκρατον δημοκρατίαν. Τούτῃ δὲ μαχόμενος τῆς πρώτης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἀκολασίαν τοῦ πλήθους ἀπεστράφη ἐν ὅλῃ τῇ ἡθικῇ τῆς ψυχῆς του δυνάμει, πιστώσας τούτο αὐτοῦ τὸ αἰσθηματὸν ἐν τοῖς διαφόροις συγγραμμάσιν, ἐσχάτως δὲ καὶ ἐν τῇ αὐτοβιογραφίᾳ.

Οἰκειωθείς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας μὲ τὸ φρόνημα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν μεγάλων τῆς Ἑλλάδος συγγραμμάτων, καὶ ἀποθαυμάσας κατὰ τὴν ἐν Ὀλλανδίᾳ διατριβὴν του τοὺς γενναίους καρπούς, οὗς ἠνεγκεν ἐν τῷ ἔθνει ἐκείνῳ ἡ εἰς τὸν ἀνθρωπίνου παιδείας, ἐσχηματῆς τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, ἐξ ἀγαθῆς ὁρμῆς καὶ φύσεως καὶ παιδείας, εἰς ἀληθινὴν καλλιτεχνίαν ἡλικίαν ἀκριβείας.

Ὁ Κοραῖς ὅπως συνελόντι εἶπε ἐν τῷ βίῳ ἡ τελειότερα ἐν ἀνθρώπῳ τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ἡθικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμει ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις. Ἄν εἰς τινὰ τῶν γνησίων ἡρώων τῆς νεωτέρας ἱστορίας, εἰς αὐτὸν πρὸ πάντων ἀρμόζουσι τὰ θεῖα τοῦ Αἰσχύλου ἔπη:

αὐτὸς γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλει,

ἡρώων ἄλλων διὰ φρονὸς κερπούμενος

μέδ' ἢς τὰ κενὰ βλαστάνει βουλεύματα.

Τὸ παναπιστήμιον, παραλαμβάνον παρ' ἡμῶν τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγίστου τῆς Ἑλλάδος τέκνου, ὑπόσχεται νὰ φυλάξῃ αὐτὸν ἐν δικαίᾳ τιμῇ εἰς μαρτύριον τῆς φιλοτιμίας πραγματεύσεως τῶν ἐντολῶν ἡμῶν, εἰς δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνόμενου, καὶ εἰς σημεῖον τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ ἀείμνηστος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος θεμελιωτὴς καὶ ἀνάμαρτος ἐργάτης. Εἶθε δὲ ὁ ὕψιστος ἐν τῇ ἀγαθοσύνῃ τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπακούσῃ ἡμῶν δεομένων ἐν τῇ ταπεινώσει τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ὅπως μεταξὺ τῆς εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο τοῦ γένους παιδιδασκτικῆς φωτιστικῆς νεότητος εὐρώσιν ἡ σοφία καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ μεγαλοδοξοῦ ἀνδρὸς πολυλοῦς καὶ κρατεροῦ τοῦς μνηστὰς καὶ πληρωθῶσιν ἐν τῇ πενιτροπῇ τῶν καρπῶν οἱ ἱερώτεροι πόθοι τῆς μεγάλης αὐτοῦ ψυχῆς. Γένοιτο!

ΔΕΛΤΑΦΟΡΑ.

— (ΚΕΙΜΕΝΟ) —

Ουδείς κατηγορήθη ενταύθα μέχρι τούδε βουλευτικός συνδυασμός, τὰ δὲ διαδιδόμενα δὲν ἔχονται ἀληθείας. Ἀναφορὰ μόνον περιφέρονται εἰς τὴν πόλιν τῶν κ. κ. Ν. Σούτσου, Γ. Μπούμπουλη, Δ. Χρηστίδου, Ι. Δούμα, Π. Σεβαστοπούλου, Κ. Κατσάκου, Α. Τόμαν, Π. Πολυδώρου, Δ. Παρσκαυῶ, Μ. Μηλιάτη, Μ. Παππά, Γ. Κυτριλάκη, Σ. Παγκάλου, Κ. Ξάνθη καὶ Θ. Καλοντῆ, περιμένονται δὲ ὡς πληροφοροῦμεθα καὶ ἄλλαι.

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι χθὲς ἐξεδόθη τὸ κατὰ τοῦ Ἀντ. Πατρίτου βούλευμα, δι' οὗ παραπέμπεται οὗτος εἰς τὸ Κατασκευαστικὸν ἵνα δικασθῇ ὡς υπαίτιος ἀναίρεσως κατὰ τοῦ μακαρίτου Ν. Λιθαροπούλου καὶ ἐπὶ ἀποπέμψι ἀναίρεσως κατὰ τοῦ Ἀντ. Πολυμενάκου.

— Ὁ κ. Ἀστυνόμος ἐξακολουθεῖ ἐπιβλέπων τὴν ἀγορὰν καὶ ζυγίζων τοὺς ἄρτους, κατὰ τὴν προηγουμένην ἐπίσκεψίν του κατασχὼν πολλοὺς ἄρτους ἑλλειπῆς ἐπώλησεν αὐτοὺς τοῖς πτωχοῖς πρὸς 22 λεπτὰ ἑκάστου. Ἡ πράξις αὐτοῦ αὕτη καθὼς ἀξίωμα ἐπέσυρε τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ κοινού, ἦν καὶ ἡρεῖ, κατὰ καθῆκον δημοσιογραφικὸν ἐξείροντες ἐπαινοῦμεν, ἐνθαυρνόντες τὸν ἄνδρα εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν ταύτην τοῦ οὐσιωδιστάτου τῶν καθηκόντων του ἐκλήρωσιν.

— Σήμερον ἐγένετο ἡ ἐναρκίς τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐν τῷ ἐνωτέρῳ ἐκπαιδευτήριῳ τοῦ Δήμου ἐκπαιδευομένων κορασίων ἐν μεσῇ παμπληθοῦς ἀκροατηρίῳ. Οἱ διανοητικοὶ καρποί τοῦ δημοτικοῦ τούτου καθιδρύματος ὅπως πάντοτε οὕτω καὶ νῦν ἀπεδείχθησαν ἀντάξιον τῶν μόχθων τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ δαπανῶν τοῦ Δήμου. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δὲ ἀρχοῦνται αἱ ἐξετάσεις καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Β. Γυμνασίου, περὶ ὧν προσεχῶς τὰ εἰκόται.

— Μετετέθη ἐν Σύρῳ εἰς Πάτρας, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ὁ κ. Ν. Ζηλήμων, πρωτοδίκη τοῦ καθ' ἡμᾶς δικαστηρίου. Ἡ Ἐρμούπολις καὶ πᾶσα ἡ περιφέρεια τοῦ πρωτοδικείου τούτου ἐξετάθη ἐνός τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ ἱκανοτέρων λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ οὐρίου ὡς δικαστοῦ τὰς εὐαρεστοτέρως κατέλιπεν ἐν ἡμῖν ἀναμνήσεις. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγκαρῶμεν τοῖς ἐν Πάτραις συναδέλφοις τοῦ κ. Ζηλήμονος, διότι προστίθεται ἐν τῇ χρεΐᾳ αὐτῶν εἰς συναδέλφους διὰ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων κεκοσμημένος, ἰδία γνωρίσματα φέρων τὸ φιλόπονον, τὸ ἀδέκαστον καὶ ἀπροσπονηκτον ἐν πᾶσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ὄντος νέου σπανίως εὐπροσηγορίας καὶ καλοκαγαθίας.

— Δίαν μοχθηρὸς εἶναι ὁ ἀνώνυμος ἐν τῇ «Σταρ» διατηρηχρῆς, ὁ τομῆσας νὰ κατηγορήσῃ τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Τοῖδουδῶν ὑποδηματοποιῶν, ὡς ἐξαπατησάντων τοὺς Ἑλληνοδίκας τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως καὶ ἐκθεμένων ἐν αὐτῇ ἐκθέματα ἀλλότρια, ἥτοι εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς. Τὴν διατριβὴν ταύτην θεωροῦντες μίαν ὕβριν οὐχὶ κατὰ τῶν κ. κ. Τοῖδουδῶν ἀλλὰ κατὰ πάντος τῆς ἐγγυήτου βιομηχανίας γινόμενης, ἀποκαρῶμεν αὐτὴν μετ' ἀφρακτικῆς γνώσκοντες ὅτι τὸ ἐργαστήριον τούτου ὑπῆρξε τὸ σχολεῖον οὕτως εἰπεῖν πολλῶν ἐνταῦθα καὶ ἀλλὰ ὅχι ἐγκαταστημένων ὑποδηματοποιῶν, ἐπομένως εἶναι καὶ τὸ μόνον δυνάμενον νὰ παράγῃ ἔργα ἀντάξιον καὶ ἐφάρμιλλαν πρὸς ἐκείνα τῶν ὑποδηματοποιῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Σύρος δὲν ἀπέχει πολλὰ μίλλια τῆς κατοικίας τοῦ διατριβογράφου, ἐπομένως δύναται νὰ ἐλθῇ καὶ παρατηρήσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποδηματοποιείου τούτου, ἵνα πεισθῇ ὅτι πλανᾶται ὁ γράφων τοιαῦτα ἐὰν μὴ γράφῃ αὐτὰ ἐκ προθέσεως, καὶ μόνον ὅπως ἐμβάλλῃ εἰς διαταγμοὺς τοῦ κ. Ἑλληνοδίκας κατέφυγεν εἰς μίαν οὐχὶ πόσον ἐντιμὸν ἐπίνοιαν.

— Ἀνοθεὶν τοῦ ὁρολογίου καὶ ἰδίως πρὸς τῆς οἰκίας τῶν κ. Ἀδελφῶν Μεσσήνην ῥίπτονται ἀκαθαρσίαι καὶ δυσώδη ὕδατα, καθιστῶντα οὐ μόνον τὴν κάθodon τῶν διαβατῶν ἐπικινδύνον ἀλλὰ καὶ μολύνοντα τὴν ἀτμοσφαῖραν, ἰδίως δὲ τὸ μέρος τοῦτο τῆς συνοικίας σπανίως ἐπισκέπτονται οἱ ὁδοκαθαρισταί. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἰς τὴν καταγγέλλεται τὸ τοιοῦτον θελεῖ λάβῃ ἐγκαιρῶς τὴν προσήκουσαν πρὴννοιαν.

— Ὁ Κόμης Δ. Ρώσσος εὐχαιριστῶν ὅλους ἐκείνους αἰτινες ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας των, εἰδοποιεῖ τὸ εὐγενὲς κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἤλλαξε τὰς εἰκόνας τοῦ Πανοράματος καὶ ἐξέθεσε τὰς ἐξῆς, ἐκ τῶν ὁποίων πέποιθεν ὅτι οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μῆναι λίαν εὐχαριστημένοι: 1) Ἡ μεγάλη πόλις τοῦ Λονδίνου, 2) ὁ πόλεμος τῆς Κριμαίας, 3) ἡ ἀπὸ βασις τῶν συμμάχων εἰς Κριμαίαν, 4) ἡ μάχη τῆς Ἀλμᾶς, 5) ἡ μάχη τοῦ Γκερμαν, 6) ἡ ἄλυσις τῆς Σεβαστοπόλεως, 7) ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Βιέννης κατὰ τὸ 1848, 8) ἡ Πέστη καὶ ἡ Βούδα (πρωτεύουσαι τῆς Οὐγγαρίας). Ἡ διεύθυνσις τοῦ Πανοράματος εἰδοποιεῖ συνάμα, ὅτι ἡ ἐκθεσις αὕτη δὲν θέλει διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ, ἐκτός ἂν αἱ εἰσπράξεις ἐνθαυρνῶσιν αὐτήν.

— Ὁ κ. Σπυρ. Στράτος ἐνοικιάσας τὰ λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ ἐπισκευάσας τὰς τε δεξμενὰς καὶ τοὺς οἰκίσκους αὐτῶν, ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις ἀκραν περιποίησιν, καθαρὰτητα καὶ καθαρὰν τροφήν. Φέροντες τοῦτο εἰς γνώσιν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀνθρώπων, διαβεβαιώμεν αὐτοὺς

ὅτι προσερχόμενοι εἰς ταῦτα, θέλουσι μῆναι λίαν εὐχαριστημένοι.

— Σκανδαλωδῶς καὶ παρανομώτατα ἐπεριώθη ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ τοῦ Δήμου Πατρῶν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀπέβη σύμφωνα πρὸς τὰς προσπάθειας τῆς ὑπὸ τῶν στηλιτῶν ἐγκαθέτου ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐδρεύοντος στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος τοῦ πεζικοῦ ὑπὸ τινι αὐθάδῃ ἀνυπολογιστῶν. Ἀπέτυχε ὁ ὑποψήφιος Δήμαρχος κ. Ρούφος, ἐπέτυχε δ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ Καλαμογδάρτης, διότι ὁ στρατὸς συμπτῶν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἀπέκλεισε τοὺς πολίτας τῆς ψηφοφορίας. Μετὰ τοσούτου δὲ θράσους ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπενέβη εἰς τὰς ἐκλογὰς ὥστε οὐτε τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν ἐσεβάσθη οὐτε τὰς αὐστηρὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διατάξεις περὶ ἀποχῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογικῶν διαμάχων, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνακριτὴς, διότι παρεμβὰς ἠθέλησε νὰ παρεκωλίσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐραπίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπολογιστοῦ. Ἐκτοτε δὲ ἄρκει ἂν ἡ Κυβέρνησις λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα κατὰ τοῦ αὐθάδους τούτου, οἱ πολῖται ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας καὶ ὁ Καλαμογδάρτης ἐκαλαμογδάρσας καὶ ἐκαλαμοδιόρσας τὴν ἐκλογὴν ὡς ἠθέλην. Ἦδη μανθάνομεν ὅτι ὁ ῥαπίσας τὸν Ἀνακριτὴν ἀξιωματικὸς ἐφυλακίσθη. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη παρατηροῦσα ἐκ τοῦ προαγῶνος τούτου, ὅτι ὁ στρατὸς ἀπεπύτυε πλέον πάντα χαλινὸν πειθαυ καὶ καθήκοντος, ὀρεῖται νὰ σκεφθῇ σοβαρώτερον περὶ τῆς πειθαρχίας αὐτοῦ, πρὸς δὲ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἀκυρῶν αὐτὴν ὡς γενομένην ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἐν τῷ μέλλοντι δὲ ἀνάγκη νόμος εἰδικὸς νὰ ἐπιψηφισθῇ δι' οὗ πᾶσα στρατιωτικὴ ἐπέμβασις καὶ ἀταξία ἐν καιρῷ ἐκλογῶν νὰ δικαζέται καὶ τιμωρεῖται παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, εὐθὺς εἰσαγομένων εἰς δίκην τῶν εἰς ἐκλογικὰ παραπτώματα περιπιτόντων στρατιωτικῶν οἰονδήποτε βαθμὸν καὶ ἂν φέρωσιν οὗτοι. Ἄλλως, ἐὰν οὕτω πανταχοῦ τοῦ Κράτους μέλλουσι νὰ διεξαχθῶσι μετ' ὀλίγον αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, ἥτοι μετὰ τοῦ θράσους τοῦ νὰ ῥαπίζωνται καὶ αὐτοὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης, τότε πολλὴ φοβούμεθα μήπως δοθῇ οὕτως νὰ ὕλῃ τῇ δημοσιογραφίᾳ πρὸς τὸ «τίς πταίει» καὶ ἴσως τότε καὶ ὁ κ. Τρικούπης συνομολογήσῃ τῇ ἀντιπολιτεύσει ὅτι πράγματι εἶχε δίκαιον αὕτη μερψαμένη τὴν τομηρίαν αὐτοῦ οὕτω δυσχερῆστον πῶλον, τῆς ἐξουσίας, ἀναθάντος, καὶ μηδαμῶς ἐπιλογισμένου ὅτι ἐμελλε ν' ἀντιτάξῃ τηλικαύτην θρασυτητα κατὰ τῶν προγεγραμμάτων καὶ ἐγκυκλίων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ εἰς ὑποδεέστερος τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοῦ. Εἶθε τοῦτο νὰ ἦ τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον πράκτικόν τιμὸν ὁργάνων τῆς ἐξουσίας κατ' αὐτῆς τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

— Παρακαλεῖται ἡ ἐπιτροπὴ ἡ διορισθεῖσα πρὸς ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης Τραπεζῆς «Πανδώρας» νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς, καθόσον πολλοὶ τῶν κ. Μετόχων ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὴν κατὰστασιν εἰς ἣν εὐρίσκειται τὸ ἱδρυμα τοῦτο. Φρονούμεν ὅτι πᾶσα σιωπὴ δικαίως δύναται νὰ ἐγείρῃ διαταγμοὺς παρὰ τῆς μετόχου, ἐπομένως δὲ εἶναι καλὸν νὰ καθυσφαλῶσιν οὗτοι, ἀφού τρεῖς μῆνες παρήλθον ἤδη ἐξ ὅτου ἐλάβε χώραν ἡ συνέλευσις αὐτῶν. Ἡ διεύθυνσις πρὸ πάντων δέον νὰ ἐνδιαφερέται διὰ τοῦτο καὶ ὀρεῖται νὰ προβῇ αὕτη τοῦλάχιστον εἰς μίαν περιληπτικὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν.

— Πληροφοροῦμεν τὴν συνάδελφον Ἀ. Ἐξήγεσιν ὅτι οὐχὶ συκοφαντεῖται ἀλλὰ πράγματα εἶναι τὰ ἐν τῇ ἐφημερίδῃ ἡμῶν ὀλίγα γραφέντα περὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ταμείου τοῦ Ι. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Ἐχομεν δὲ πολυστέλιδον ἔκθεσιν ἀνὰ χεῖρας ἥτις ἐν λεπτομερίᾳ ἐκθέτει τὰ καθέκαστα. Ἀς λάβῃ λοιπὸν ὀλίγην ὑπομονὴν ἡ συνάδελφος καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἴδῃ δημοσιευομένην τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἐν τῇ ἐφημερίδῃ μας, ὅτε δικαιοῦται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τοῦ ἂν ἦναι ἀληθὴ ἢ οὐ τὰ ἐκτιθέμενα.

— Ἡ περὶ τῶν κατὰ τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου συμβάντων ἀνακρίσις περὶ τοῦ, ὡς βεβαίον, τὴν μεθαιρίον τετάρτην. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως ταύτης, ὅπως διοικητικῆς, θὰ χρησιμοῦσθῃ, ὡς προανακρίσας, εἰς τὰς ἐπὶ τῆς εὐδοκίας τῶν περὶ τοῦ ὑπουργείου ἐργασίας τῆς βουλῆς. Μετὰ λύπης δὲ πληροφοροῦμεθα, ὅτι οὐχὶ πλέον ἐνδείξεις, ἀλλ' ἀποδείξεις πλήρεις, στηρίζομεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ μαρτυριῶν ἐντιμοτάτων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας προσώπων, ἐνοχοποιῶσι τὸν πρῶτον ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Μέγα ποσὸν χρηματικόν, ὡς κατετεθῇ ἐν τῇ ἀνακρίσει, παρεδόθη εἰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, ἐκτός τῶν διὰ τρίτων προσώπων δοθέντων, ὧν ἀνυψῶς τινα κατέχουσιν ἐπίσης διακεκριμένην κοινωνικὴν θέσιν. Ἀστέως δὲ εἶναι, ὅτι ὁ κ. Βαλασσοπούλος, παρυσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, παρέστησεν αὐτῷ τὸν κίνδυνον, ἂν διατρέχει ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γ. Μπένσης, ὡς κατασπαράχθῃ ὑπὸ τῆς βουλῆς (sic).

— Ὑπάρχουσιν ὁμογενεῖς, ὧν τὸ ὄνομα ἀπέβη συνώνυμον τῆς φιλογενείας καὶ φιλομουσίας. Ἐν τοῖς ἀνδράσι τούτοις διατρέπῃ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους εὐεργετῶν Ζήττας. Καὶ τοῦ μὲν θανόντος τὰ Ὀλύμπια καὶ ἄλλα ἀνακαρῶσας τὴν μεγάλην καὶ γενναίαν καρδίαν ὁ

δ' ἐπιζῶν Κωνσταντῖνος Ζήττας βραίνει φιλοτίμως ἐπὶ τὰ ἔχνη ἐκείνου. Τελευταίαν αὐτοῦ μεγαλοδωρίαν ἀναγράφουσαν τὴν ἐξῆς: Μαθὼν ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέστη σύλλογος ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδείσεως καὶ ὅτι εἰς τῶν σκοπῶν αὐτοῦ εἶναι ἡ ἰδρυσις γυναικείου διδασκαλείου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ ἐν αὐτῇ συντήρησις ὑποτρόφων μαθητῶν ὅπως ἀποστέλλωνται μετὰ τὰς σπουδὰς αὐτῶν ὡς διδασκαλίσαι, ἀνήγγειλε δι' ἀξιαγᾶςτου ἐπιστολῆς ὅτι προσφέρει διὰ τὸν ἱερὸν τούτον σκοπὸν χιλίας λίρας κατ' ἔτος. (Παλληγγενεσία).

— Διεδόθη ἐσχάτως ὅτι, ἔνεκα τῆς ἐπισημοῦς τροπῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων, στολίσκος αὐστριακὸς ἐκ τεσσάρων πλοίων ἀποπλέει ἐκ Τεργέστης εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐνεποίησεν ὥσπου οὐκ αἰσθησιν εἰς τὸ βιενναῖον χρηματιστήριον, ἀλλ' αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσι σήμερον ὅτι ἡ διαδοθεῖσα φήμη εἶναι ψευδὴς καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας μάλιστα δύο πλοῖα ἐκ τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολήν αὐστριακῆς ναυτικῆς μοίρας ἀνεκλήθησαν ἐσχάτως. Ἡ ὑπομνητικὴ ἐφημερίς «Fremdenblatt» παρατηρεῖ περὶ τούτων. «Βί καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, φανερόν ὅμως ὅτι ἡ αὐστριακὴ κυβερνήσις ἐπιτερεῖ μετὰ μεζόνος ἢ ἄλλοτε προσοχῆς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ συμβῇ τις καταστροφὴ παρὰ τὰς κλασικὰς ὁρμὰς τοῦ Ἰλισσοῦ. Βεβαίως λίαν δυσκόλως θὰ κατώρθου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ὑποτυπώσῃ ἔστω καὶ ἐν δίκαιον παράπονον κατὰ τοῦ μονάρχου του, οὐδὲν ἤτιον ὅμως ὁ θρόνος τοῦ βασιλέως Γεωργίου κινδυνεύει σπουδαίως, ἀρ' οὐ ὡς μὴ ὥρην οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν σταθερὰν ἔχουσι βουλήν νὰ μεταχειρίζονται τὸ σύνταγμα μόνον καὶ μόνον εἰς προαγωγήν τῶν προσωπικῶν αὐτῶν σκοπῶν. Ἡ Αὐστρία, πολλὰ καὶ παντοῖα ἔχουσα συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὀρεῖται νὰ ἔχῃ ἅπασαν τὴν προσοχὴν τῆς ἐστραμμένης εἰς τὰ αὐτοῦ συμβαίνοντα. Παρήλθον οἱ χρόνοι, ἐν οἷς ἀπὸ ἀπείσιον συμβάντων νέας τινὲς παρὰ τὴν Πύλιν ναυμαχίας ἠδύνατο νὰ ἀποτελεσθῇ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὁ τηλεγράφος καθιστᾷ νῦν ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν τοιούτων παρανοήσεων. Ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε ἡ φωνὴ τῆς Αὐστρίας θὰ ἤχησιν πολὺ ἐντονώτερον, ὁ πόταν ὑπάρχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἡμετέρου ὑπουργοῦ σπουδαία ναυτικὴ δύναμις.»

— Περὶ τῆς ἀνευρέσεως τῶν παρὰ τὰ Κύθηρα καταποντισθέντων Ἑλληνικῶν μαρμάρων, ὁ ἀγγλος ἀρχαιολόγος Μάρακν κατεχώρισεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀκαδημία» ἀξίολογον ἄρθρον ἐξ οὗ μεθερμηνεύομεν τὰς ἐπομένους περιγραφάς. «Ὁ ἀναγνώστης δέον νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην ὅτι οὐχὶ τὸ πρῶτον νῦν ἀναφαίνονται θαυμάσιοι ὑπαστροὶ ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης. Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν τὸ Κοινοβούλιον εἶχε συγκροτήσῃ τῷ 1815 ἵνα πραγματοποιηθῇ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἑλληνικῶν μαρμάρων, λέγεται ῥητῶς «ὅτι ὅλα τὰ κιβώτια εἶχον σωθῇ, καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων ἐπαθε τὴν ἐλαχίστην βλάβην». Τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τῶν πολυτίμων μαρμάρων ἀπετελέσθη κατ' ἐὺχὴν τῷ τρίτῳ ἔτει ἀπ' οὗτο συνέβη τὴ ναυαγίαν, οὐδὲ εἶναι πιθανόν ὅτι ἡ ἐπίπνοος καὶ πολυδάπανος ἐπιχειρήσις τῆς ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνελεύσεως ἀφῆθη ἡμιτελής, ὥστε ἰσχυρίζεται ὁ ἐκ Κυθέρων ἐπιστεῖλας πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπολείπεται δὲ μόνη ἡ ὑπόθεσις, ὅτι οἱ ἐν Κυθέραις ἐπιχειρήσαντες τὴν ἀνέλκυσιν τῶν καταποντισθέντων μαρμάρων, ἠπάτησαν τὸν λόρδον Ἑλγιν. Ὁ κ. Μάρακν διηγεῖται ἀκολουθῶς τὰ κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν μαρμάρων, ἥτις ἐγένετο ἐπιμελείᾳ Λουσιέρ τινος, κατ' ὅσον ὁ Ἑλγιν διέτριβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, βραδύτερον δὲ περὶ τὸ 1803, ἐπιστρέψας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰ ἴδια, ἐπεσκέψατο πρῶτην φορὰν τὰς Ἀθήνας καὶ ἔδωκε τῷ Λουσιέρ προφορικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐπίσπευσιν τοῦ ἔργου. Τῷ 1812 ὁ Λουσιέρ κατάρθωσε μετὰ πολλὰς καὶ ἐπιμόχους προσπάθειας νὰ ἀποστείλῃ εἰς Λονδίνον ὀκτωκαίδεκα κιβώτια, περιέχοντα ἀρχαῖα καμῆλια. Ἡ ἐπὶ τοῦ 1815 συγκροτηθεῖσα βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ συνέστησεν εἰς τὴν κυβερνήσιν νὰ ἀγοράσῃ τὰ μάρμαρα ἀντὶ 35,000 λιρῶν στερελινῶν. Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπεκινήθη τότε σφοδρὰ συζήτισις, κατ' ἣν πολλοὶ ἐστάλτευσαν τὰς συλλήψεις τοῦ Ἑλγιν, προτείναν δὲ τροπολογίαν κατ' ἣν ἡ κυβερνήσις ἠδύνατο νὰ ἀγοράσῃ τὰς ἀρχαιοτάτας ἀντὶ 25,000 ἐπιφύλαγτους αὐτάς εἰς τὸν τυχόν μέλλοντα Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν. Ὁ λόρδος Ἑλγιν ἐκέρυττεν ἐν τούτοις ὅτι διὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν μεταφορὰν τῆς συλλογῆς εἶχε δαπανήσῃ ὑπὲρ τὰς 70,000 λιρῶν στερελινῶν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους συγκρατῶν εἰς τῶν ἐφόρων τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, καὶ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως τοῦ ἐπιτίμου τούτου ἀξιώματος εἰς τοὺς κληρονόμους του.» Ἦδη λοιπὸν ζητεῖται ἐὰν τὰ μάρμαρα ἂν τινὰ ὁ ἐν Κυθέραις οἰκονομικὸς υπάλληλος λέγεται ἀνακαλύψας εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι λείψανα ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συλλεθέντων ὑπὸ τοῦ λόρδου Ἑλγιν, ἂν τινὰ, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶχον ἀνελευσθῇ ἅπαντα ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ παραδοθῇ ἀνέπαφα καὶ ἀνεκλήθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν.

— Πρῶτον πάλιν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ τοῦ Βεργίου ἡ βουλοῦστος δίκη τοῦ Ἀντιμ. Ὁ ἐπόδικος ἦτο

